

Elsa Marianne Stuart (1889-1970), svensk författare och tonsättare.

Elsa Marianne Stuart föddes i Stockholm, som dotter till hushållerskan och sömmerskan Hanna Martina Pettersson (Hjerpe). Genom äktenskap mellan Hanna Martina och hennes arbetsgivare, häradshövdingen och adelsmannen Johan (John) Magnus Stuart 1906 legaliserades faderskapet till Elsa Marianne, då 17 år gammal.

Marianne bodde under stor del av uppväxten hos sin moster Tekla Rydberg i Söderköping. Hon fick en god utbildning; tog studentexamen vid Wallinska skolan i Stockholm, och studerade bland annat konst- och litteraturhistoria vid Stockholms högskola, och musikhistoria vid Musikaliska akademien i Stockholm. Hon studerade också piano, harmonilära och komposition för kantorn i mosaiska församlingen i Stockholm Felix Saul.

Marianne Stuart-Bergström

Marianne Stuart var framför allt aktiv som skribent. Hon arbetade som musikrecensent för Socialdemokraten och Politiken, ibland under pseudonymerna E.M.S. eller Kaimen, och även för The Musical Times i London. Hon reste mycket i England och Skottland, och beundrade Queen Mary Stuart, som hon skrev en artikel om, publicerad i Aftonbladet. Marianne Stuart skrev också flera musikbiografiska verk, bland annat om Jenny Lind (1920), Johann Sebastian Bach (1922), Anton Bruckner (1924), Kurt Atterberg och Elfrida Andrée (1925).

Hon var en mycket engagerad och kulturintresserad person, och arrangerade bland annat thésalonger, soaréer, med musikprogram i Stockholm, där hennes egen musik framfördes tillsammans med verk av andra tonsättare och gärna uppläsningar av poesi.

Elsa Marianne Stuart gifte sig 1932 med Rickard Bergström, kammarskrivare vid Tullverket, och de flyttade så småningom till Skara, där hon bodde fram till sin död 1970.

Hennes kompositioner, som finns i handskrift eller tryck, samlade på Stifts- och Landsbiblioteket i Skara, omfattar ett 60-tal sånger, och pianostycken, samt vissa verk som är instrumenterade för salongsorkester.